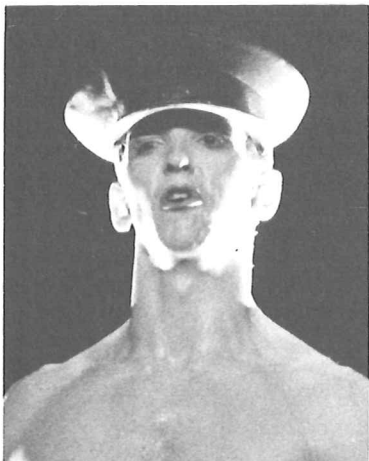

Drie oud-leerlingen blikken terug

BART SLEGERS

WOUTER VAN LIERDE

PETER BULCKAEN

◇ Deed toelatingsexamens in de Studio Herman Teirlinck en het conservatorium in Gent. Werd aanvaard in het conservatorium in Antwerpen. Studietijd: vier jaar.

Speelde in *Le Diable au Corps* (eindexamen, coproductie met het Gezelschap van de Witte Kraai) en in *Russische Openbaring* (Akt/Vertikaal).

Plannen: *Bacchanten* (Akt/Vertikaal), *Macbeth* en *In de eenzaamheid van de katoenvelden* (De Tijd).

◇ Ik vind de opleiding bijna ideaal. Men vertrekt niet vanuit een ideaalbeeld van een acteur, maar maakt van jou, met wat je hebt, een acteur. Er is een ontzettend goed contact met de leraars, alles gebeurt heel student-gericht: concrete problemen worden met specifieke oefeningen opgelost.

Er wordt niet gewerkt met een enge methode. Je krijgt genoeg materiaal om na vier jaar een systeem voor jezelf te ontwikkelen om aan een rol te werken. Dat ligt voor iedereen verschillend, het is daarom belangrijk om tijdens je opleiding overspoeld te worden met informatie. En ik heb zeer zeker wel mijn portie gehad.

◇ De klemtoon ligt op het werken met tekst. Je moet dus geen spiegelieren of groentenkransjes spelen. Sinds Ivo Van Hove er is, worden ook alle lichamelijke middelen benut en word je platgewalst met theatrale kennis.

◇ Enkel het vak fonetica/dictie stelde niet veel voor.

◇ Geen stages. Ons laatste jaar was een soort overvloeiing van de opleiding naar de beroepspraktijk via de examenproductie *Le Diable au Corps* in samenwerking met De Witte Kraai.

◇ Ik sta er voor 100% achter.

◇ Deed toelatingsexamens in de Studio. Werd aanvaard in het conservatorium in Gent. Studietijd: vier jaar.

Speelde in *Het Café* en *Is de duivel een vrouw?* (Arca).

Plannen: legerdienst.

◇ Ik ben ontzettend ontgoocheld over de opleiding. Het werken met mensen uit de praktijk (het NTG) bood meer nadelen dan voordelen: lesgevers kwamen vaak niet opdagen, of veel te laat, de ene verving de andere, je werd opgezadeld met hun problemen. Het werkritme lag dus absoluut te laag, en er was geen continuïteit. Bovendien heerste er een zeer negatief klimaat. Ik had het gevoel aan mijn lot overgelaten te worden, je moest zelf ploeteren, steeds jezelf bewijzen, maar kreeg daarbij geen begeleiding, geen feedback. Het was als een klein plantje dat onmiddellijk alle ontberingen moest kennen en in de kou gezet werd om zich te harden. Ik vind dat negatief, a-creatief. Eén van mijn frustraties was dat je ieder jaar beoordeeld werd in de mate dat je de schijn kon ophouden: je verliest contact met jezelf. Enkel het laatste jaar had ik de indruk echt met theater bezig te zijn.

◇ De klemtoon ligt op teksten. Ook bij improvisaties moesten we tekstjes van buiten leren.

◇ Fonetica en dictie waren een ramp: we hebben zes maanden longen gedissekeerd. Algemeen wordt er geen aandacht aan stemtraining besteed, ook lichaamstraining schiet te kort.

◇ Stages: figuratie in het NTG.

◇ Ik zou zeker niet herbeginnen en raad het iedereen af.

◇ Deed toelatingsexamen in Brussel en werd met een halve kans aanvaard. Studietijd: drie jaar.

Speelde in *De koopman van Venetië* (KVS) en *Station Service* (NTG).

Plannen: legerdienst.

◇ Ik heb heel veel geleerd tijdens mijn opleiding. Vooral van de praktijkleraren Jan Devos, Senne Rouffaer, Peter Rouffaer. Hun aanpak is erg verschillend: de ene is meer praktisch gericht, alles onmiddellijk uitproberen, de andere meer analytisch, vertrekkend vanuit vragen rond een rol. Dat vult mekaar goed aan. Ik heb een goede basis gekregen, praktisch en theoretisch, om altijd de waarheid achter een tekst te zoeken en te spelen. Ik heb in elk geval genoeg stof gekregen: er is hard gewerkt, alle problemen zijn aangetoond, genoeg vragen gesteld om alleen verder te kunnen. Ik zou het wel interessant vinden om na je opleiding je vak te kunnen blijven onderhouden in een soort Actor's Studio. De inbreng van de studenten is maximaal: wij moesten werken. Maar er was veel geduld en altijd goede begeleiding, soms van de drie leraars samen.

◇ Klemtoon op tekstfragmenten uit film en toneel.

◇ Enkel het vak fonetica/dictie was onnuttig. De stemvakken waren niet praktisch genoeg, we hebben dat wel kunnen bijschaven bij Jan Devos met oefeningen van Alex Van Royen. Karate vulde de toneellessen goed aan: het gaat uit vanuit dezelfde principes.

◇ Geen stages. Ik vind dat niet negatief: mocht je b.v. in de KVS op stage gaan, dan zou je misschien eerder ontmoedigd worden.

◇ Ik zou zeker in Brussel herbeginnen.